

Er du spesialist eller bare spesiell – hva kan du annonsere med?

Er det et tegn på at konkurransen mellom tannleger tilspisses på grunn av at tannlegedekningen er god nok i enkelte områder, eller er det en trend i tiden? I tannlegers annonsering av seg selv ser man til tider ganske fargerike beskrivelser av egen fortreffelighet. NTFs råd for tannlegeetikk får fra tid til annen henvendelser om hvorvidt annonser er i strid med NTFs etiske regler.

Paragraf 17 i våre etiske regler omhandler markedsføring og åpner med: «en tannleges annonsering må ikke inneholde noe som er uriktig eller villedende».

Tittelen «spesialist» er beskyttet, og kan bare brukes av tannleger med spesialistutdanning godkjent i Norge.

§ 18 i etiske regler sier: » Bare godkjente spesialister kan avvertere spesialistpraksis. Utenlandske titler og doktorgrader må ikke brukes i Norge uten godkjennelse fra NTFs hovedstyre. Innehaver av utenlandske titler kan bruke disse i naturlig utstrekning ved opphold i, eller ved korrespondanse med utlandet.»

Benevningene «spesialkompetanse» og «spesialklinikk» er derimot ikke beskyttet. Akkurat hva som er spesialkompetanse er ikke klart definert. De fleste av oss vil være enige i at godkjenning for å utføre implantatprotetik for trygdens regning eller lystgasskurs er spesialkompetanse. Men kan det sies at noen har spesialkompetanse om man etter egen mening er veldig flink med rotfyllinger? Svaret er vel at hvem

som helst kan mene å inneha spesialkompetanse innenfor et område så fremt dette ikke er «uriktig eller villedende». At noen sier de har spesiell kunnskap og erfaring på et felt kan sjelden tilbakevises som galt, selv om man ikke kan vise til en formell opplæring innenfor emnet. Det tynne, men likevel veldig distinkte, skillet mellom «spesialistkompetanse» og «spesialkompetanse», mellom «spesialistklinikk» og «spesialklinikk» er helt klart villedende for størstedelen av publikum. Men så lenge innholdet i begrepet «spesialkompetanse» ikke er definert, er påstander om «spesialkompetanse» vanskelig å tilbakevise.

Om man påberoper seg å være den eneste med denne kompetansen, eller den beste, er man derimot på gyngende grunn.

I 2010 skrev NTFs fagsjef Arild Jul Nilsen i Tidende om problematikken rundt annonsering av kompetanse: http://www.tannlegetidende.no/index.php?seks_id=369028. Der endte de opp med å anbefale at tannleger som er godkjent av Helfo for å utføre implantatprotetik, bruker betegnelsen «Godkjent for implantatprotetik med trygdestønad».

En slik titulering unngår å skape forvirring og villedning rundt skillet mellom det å være spesialist, og det å være spesiell hos publikum, og er veldig ryddig.

Å annonsere om egen fortreffelighet og spesielle fortrinn er ikke hverken særnorsk eller veldig jantete, men man ser at stadig flere tannleger ønsker å gjøre det. Fortsatt er det mange som

setter sin lit til at pasienters positive omtale av egne opplevelser hos tannlegen er den beste reklame. Alle er vi tannleger og alle har vi områder vi anser oss selv som flinkere i. Fargerik annonsering fra en kollega kan være vanskelig å like og til og med virke rent latterlig innad i tannlegestanden. Men det er et fritt marked og så lenge annonsene ikke inneholder noe som er feil, åpner Konkurranselovgivningen for at man kan selge sin egen fortreffelighet.

.. Til sist og litt på siden: Det er en framvekst av fora på internett hvor pasienter anonymt kan dele gode og dårlige opplevelser hos tannlege og lege. Disse er gjerne ment som et hjelpemiddel for pasienter for å finne fram i jungelen av tjenestetilbydere. Flere aspekter ved disse gjør at de er dårlig egnet for pasientopplysning, til eksempel kan en lege som ikke vil gi sykemelding bli hengt ut som en dårlig lege på feilaktig grunnlag. Det som tilbyderne av disse siderne registrerer, er at helsepersonell selv er inne på sidene og gir seg ut for å være pasienter som deler hvor fortreffelig behandling de har fått. Dette gjelder også tannleger. NTFs råd for tannlegeetikk har fått spørsmål om hvorvidt dette er i strid med våre regler. Vår konklusjon er at dette ikke strider direkte med tannlegestandens egne regler, men at det er ganske så forkastelig i henhold til allmenntiske betraktninger.

*Ellen Holmemo og Lise Kiil
NTFs råd for tannlegeetikk*